

Brief van Cremer aan de weduwe van S.J. van den Bergh, 28 december 1868.

In bezit van het Literatuurmuseum in Den Haag, nr. C.4241 B.1.

Geachte Mevrouw!

Met innige ontroering vernam ik heden het bericht van den vreeselijken slag die u heeft getroffen.

'T zal u door de vele vrienden van uw braven man zoo telkens worden gezegd hoe zijn onverwacht sterven hen pijnlijk heeft verrast dat ik zulks niet behoeft te herhalen – Men kan het haast zich niet voorstellen dat een man als hij zoo eensklaps wordt weggenomen, en als losgescheurd uit een leven waarvan hij met honderde banden was vastgehecht.

'T moet u en de uwen wel telkens wezen alsof Gij uit een droom ontwaakt – maar helaas, uit een droom van zoete herinneringen, in een sombere werkelijkheid.

Bitter zal de droefheid zijn die u en uwe kinderen vervult. En – weent vrij te zamen – al kan zijn leven niet geeindigd zijn, na 't verlaten van dit aardse huis. Gij mist hem toch die u zoo lief was in uwen kring, en o! wat zal dat gemis U in zonderheid zwaar vallen die zoolang zijn gezellin waart op den vaak moeilijken – maar toch ook meestal zegenrijke levensweg en die slechts alleen, hem geheel naar waarde kondt schatten als liefhebbenden Echtgenoot en zorgende vader. 'T Zij u een weldadige gedachte bij uw leed dat er zoovelen zijn die – 't zij minder of meer – in uwe droefheid deelen; want van den Bergh leefde en zal blijven leven in veler hart, niet slechts als waardig Neerlandsch Dichter maar ook als onvermoeid strijder voor al wat schoon was en goed!

Mijne vrouw en ouders verzochten mij u van hun oprechte deelneming te verzekeren. Ook zij mochten uw talentvolle braven echtvriend leeren kennen en hoogachten.

Met de herhaling dat uw onherstelbaar verlies mij zeer heeft geschokt, neem ik mij, dat ge gesterkt zult worden met de uwen, mede namens mijne Echtgenoot, geachte Mevrouw!

Uw zeer deelnemende en D.W. Dienaar

J.J. Cremer

Wageningen 26 Dec. 68

Mijn vader wil u nog zelf schrijven.

Geachte Mevrouw!

Met innige ontroering vernam
ik heden het bericht van den mee-
telijken slag die u heeft getroffen.

U zal u door de vele vrienden van
uwer braver man zoo telkens wor-
den geregt hoe zijn onverwacht
sterven hem pijnlyk heeft verrast,
dat ik zulk niet behoef te herha-
len. — Men kan het zulk haast
niet voorstellen dat een man als
hij zoo eensklaps wordt meegen-
men, en als losgescheurd uit een
leven waaraan hy als met hon-
derd banden was vastgehecht.

Maakt u en de uwen wel tel-
kens meer als of Gy uit een droom
ontwaakt — maar helaas, niet
een droom van zachte herinnerin-
gen, in een sombere merkelyk-
heid.

Bitter zal de droefheid zijn die
U en uw Kinderen verruult.
En - meent vrij te samen - al kan
zijn leven niet geëindigd zijn, na
verlaten van dit aardse huis.
Gij mist hem toch die U zoo lief
was in uw Kring, en o! wakt
zal dat gemis U inzonderheid
zwaar vallen die zo lang zijn ge-
zellen waart op den vaak maai-
lijken - maar toch ook meermal
Lezenrijken levensweg, en die
slechts alleen, hem geheel naar
waarde konst schatten als lief-
hebbend luttelgenoot en zorgend
Vader.

Wij U een meddadige gedachte
by uitleed dat er zooveel zijn
die - Wij minder of meer - in uw
droefheid deelen; Frank, van den
Bergh leefde - en zal blijven leven
in veler hart, niet slechts als

maardig Nederlands Dichter
maar ook als onvermoeid stry-
der voor al wat Schoon was en
goed.

Mijne Vrouw en ouders ver-
zoekten mij, u van hun oprechte
deelneming te verzekeren. Ook
zy mochten uw talentvolle, brave
lektoriend Leeren kennen en hoog-
achten.

Met de herhaling dat uw onken-
stelbaar verlies mij zeer heeft
geschokt, naam ik mij, in de
hoop dat ge gesterkt zult wor-
den met de Uren, - mede na-
mens mijne Echtgenoot,

Geachte Mevrouw!

Uw Leer deelnemende en

D. W. Dienaar:

Mijn vader

Wilt u nog

Zelf schrijven.

J. J. Cremer.

Wageningen 26 Dec 60.

C.4241 B.1

aan: BERGH; S.J.v.d. DE WEDUWE van